

LVIII. MIJN RAAD

Eindeloze tijd en ver verleden,
verlaten werd je toen tot op heden.
Slechts donkere schimmen zijn gebleven:
't vergeelde beeld van 't voorbije leven,

voorbij maar heel diep in je ziel gegrifd,
als schim niet grijpbaar, bijtend als vergif.
Ver vlucht je weg voor het ware 'niet waar'.
Heel ver reis je naar een waar en een daar.

Zoek je jouw geborgenheid in een droom?
Bemin je 't verleden in 'n dode stroom?
Is ZIJN warmte in je hart of op 't beeld,
of in de relikwiën om je heen?

Laat het helle licht stralen in je huis.
Verjaag 't duister uit de bloem in je tuin.

Dood daalt af naar het voorbijgegane,
naar het donkere,
naar het vergane,
naar het bittere.

Leven stijgt op naar het toekomstige,
naar het verrassende,
naar het bloeiende,
naar het nieuwe,
het vernieuwende.

Mijn raad: kies het leven!

Genève, 28 april 2000.

Opgedragen aan Nadine Morren.
Indien voorgedragen, liefst met de laatste
beweging van het vijfde piano concert van
Beethoven in de achtergrond.